

Pastirsko pismo za Nedjelju života 2020.

„Svagda se radujte! Molite bez prestanka. Na svemu zahvaljujte; jer je to Božja volja u Kristu Isusu za vas“ (1 Sol: 5,16). Postoji nutarnja povezanost između radosti, molitve i zahvalnosti. To bi trebalo obilježiti naše nutarnje ozračje i kasnije donijeti plod u našem načinu da živimo Bogu na slavu i čast, a našem bližnjemu na dobro. Pozvani smo širiti ovo ozračje oko nas. Nažalost, često je nezadovoljstvo, praznina i ravnodušnost što obilježava ozračje u našem društvu, ništa manje u vrijeme ove epidemije. Dragi braćo i sestre: **„A samo Bog mira neka vas posveti u punoj mjeri“** (1 Sol: 5,23), kako biste mogli postati nositelji radosti, molitve i zahvalnosti našoj subraći danas u Švedskoj. U vrijeme širenja ove zaraze, moramo osjećati veliku zahvalnost prema svima koji rade na skrbi i liječenju i sve ulažu kako bi pomogli teškim bolesnicima. Mnogi od njih izloženi su opasnosti da postanu potpuno iscrpljeni. Svojim predanim radom oni nas sve jačaju u vjeri u vrijednost i dostojanstvo svih ljudi i na pravo na dobru njegu. Molimo za njih, kao i za sve bolesne, Božju pomoć i blagoslov.

Svi smo pozvani produbljivati naš odnos prema Bogu i slijediti Isusa s većim oduševljenjem i žarom. Nedavno je, prije Došašća, izašla knjiga **„Katolički studij Biblije“**, koja nam pomaže da se udubimo u poruku Biblije i da vidimo kako osvjetljuje i pojašnjava našu katoličku vjeru. To bi morala postati stvarnost: da svaki katolik u našoj biskupiji čita Bibliju i na taj način se produbljuje, kako bismo zajedno postali više Crkva koja evangelizira u Švedskoj. Na taj način ćemo izbjeći napasti da budemo zarobljeni različitim „ideološkim taborima“, što nas lako uvodi u cijepanje i raskol i sprječava nas da dajemo uvjerljivo svjedočanstvo u ovom već razbijenom i podijeljenom svijetu.

Danas u Evanđelju susrećemo Ivana Krstitelja. Poput njega morali bismo biti oni koji pokazuju put prema Isusu. On je došao kao svjedok svjetla, a i mi smo svi po našem krštenju i krizmi svjedoci Onoga koji je Svjetlo svijeta. Ivan Krstitelj je sâm o sebi rekao: **„Ja sam glas**

onoga što više u pustinji: Poravnajte Gospodnji put, kao što kaza prorok Izaija“ (Iv 1, 23). Također i mi, Isusovi današnji učenici, možemo se osjećati kao glas koji više u pustinji. Tko nas želi slušati? Tko želi prihvatiti Isusa i slušati Njegovu Crkvu? Svima su nam potrebi darovi Duha kako bismo imali hrabrosti stajati uspravno u našoj vjeri i hrabro naviještati i posredovati radosnu vijest. Povjerujemo li u stalnu pomoć Duha i budemo li imali hrabrosti dijeliti našu vjeru, bit ćemo iznenađeni kako stvarno drugi slušaju i kako prihvaćaju ono što im posredujemo. Zato je važno da nas ta atmosfera radosti, molitve i zahvalnosti obilježi. Možemo ponoviti molitvu iz današnje Mise kako bismo dobili novu snagu: „Zadrži našu molitvu i čežnju vatrenom, kako bismo primili radost koju nam pripravljaš i doživjeli kako se Krista nastanjuje u srcima našim.“

Za vrijeme Došašća pripremamo se na proslavu Isusova rođenja u Betlehemu, ali također i za Njegovo rođenje u našem srcu i srcu svih ljudi. Dobili smo naš život kao dar od Boga. Stvoreni smo na Njegovu sliku. Ali to nije dovoljno. On se želi nastaniti u nama i učiniti nas svojim hramom po krštenju. Krist želi sve više i više oblikovati naše srce. Svaki čovjek je pozvan na vrlo duboko zajedništvo s Bogom. Njegov istinski poziv jest da bude svet i u baštinu dobije dio Božje naravi. Zato je svaki čovjek beskrajno skupocjen u Božjim očima, ali nažalost ne uvijek u očima svijeta. Kad pokušamo navijestiti ovu poruku Evanđelja o Božjem pozivu čovjeku i o njegovoj nepovredivoj vrijednosti, uvijek nailazimo na prepreke i otpor. Pa ako se jasno i otvoreno govori o ljudskim pravima, često se želi, svjesno ili nesvjesno, ograničiti i isključiti neku skupinu ljudi ili joj pripisati manju vrijednost. Po istočnom grijehu postoji tendencija dijeliti ljude u MI i ONI. Povijest nam o tome svjedoči dovoljno jasno. Ne moramo navoditi neke primjere nego radije ispitati svoju vlastitu savjest i vidjeti koju skupinu ljudi podcjenjujemo ili ih promatramo kao neprijatelje ili nevrijedne. Zao duh nas može zavesti na bezbroj načina. Uvijek je lakše vidjeti kako drugi rade krivo nego priznati da i

mi sami podcjenjujemo ili isključujemo neku skupinu ljudi. Zao duh nas lako učini selektivnima.

U našem vlastitom kulturnom okruženju često su nerođena djeca među onima koji stoje najniže na ljestvici vrijednosti onih koji bi trebali biti zaštićeni. Jedna četvrtina od njih ne može se roditi u našoj zemlji. Neotuđivo pravo na život u očima mnogih se odbacuje, a umjesto toga se govori o tobožnjem „pravu na pobačaj“, iako ni jedna deklaracija o ljudskim pravima s ovim ne računa. Ali snaga jezika je velika. Papa Franjo često govori o božanskom pravu nerođenih na život. To spominje i u svojoj enciklici *Fratelli tutti*: „**također i nerođeni su naša braća i sestre.**“ Ako ih ne pokriva naša ljudska ljubav, onda ta ljubav nije puno vrijedna. Ljubav Božja uvijek pokriva sve. Bog daje da njegovo sunce svijetli dobrima i zlima. Nažalost, lako je biti selektivan i isključiti nekoga iz našeg srca – da – iz samoga života. Počnemo li razmišljati selektivno, tada neće dugo potrajati pa da i eutanazija dođe na dnevni red, dakle ono što je Hitler nazvao *Gnadentod* – smrt pomilovanja. Snaga jezika je velika i lako nas može zavesti da zlo pretvaramo u dobro. Ali Evanđelje i njegova poruka je kristalno jasna: svaki čovjek je od prvog nekakog trenutka kad se začne u utrobi majke, pa do zadnjeg drhtavog udisaja nepovrediv i zaštićen.

Istovremeno naš je Bog milostiv i Bog koji oprašta. To se stalno mora govoriti. Crkva je institucija opraštanja. Nijedna državna ili općinska vlast ne može udijeliti oprost. Vrlo je važno za sve nas činiti što možemo kako bismo pomogli osobi koja želi roditi dijete, ali je upala u teške okolnosti i potrebna joj je podrška. Od životne je važnosti ponuditi pomoć i oprost. Kako možemo stvoriti društvo koje će prihvatiti svako dijete s radošću i zahvalnosti? Za vrijeme Došašća radujemo se Isusovu rođenju. Dao Bog da svako dijete bude na isti način željeno. Dao Bog da prepoznamo Isusa u svakom djetetu koje čeka rođenje.

Uz moje molitve i blagoslov,

Anders Arborelius OCD

Molitva vjernika na Nedjelju života 2020.

Draga braćo i sestre, zamolimo Boga, našeg Oca, za milost kako bismo cijenili naš život kao Božji dar i da se u svim okolnostima predamo Bogu koji je Gospodar života!

1. Za našeg papu Franju i sve službenike Crkve, da im Bog dadne snagu da vode Crkvu u službi života! Molimo Te!
2. Za nositelje vlasti, da imaju hrabrosti štititi život u začetku od snaga koje to žele povrijediti. Za političara u zdravstvu, da materijalna sredstva dijele prema konkretnoj potrebi, posebno u ovo vrijeme epidemije! Molimo Te!
3. Za cijeli svijet, da se vlastitost svakog čovjeka poštuje i šiti od zloupotrebe! Molimo Te!
4. Za sve kršćane, da svjedoče Božju ljubav i sve ljude susreću sa milosrđem, posebno jako slabe i odbačene! Molimo Te!
5. Za one koji trpe od tjelesnih ili duševnih bolesti, da pronađu nadu i utjehu u Tebi. Podaj svoj mir onima koji su na završetku života i pomози im da se priprema stupiti pred Tvoje lice! Molimo Te!
6. Za našu župu, zajednicu, da prenosimo radost kršćanskog života svima u našoj blizini! Molimo Te!

To Te molimo, Bože, naš Oče, po Isusu Kristu, koji živi i kraljuje nad ljudskim životima, po sve vijeke vjekova. Amen